

[Krog Hansen.]

vende himmel med en afklaring af disse ting? Ja, jeg spørger bare, ligesom tilhørerne på mødet i Svendborg formentlig har spurgt sig selv, og resultatet af denne spørgen sig selv er ikke bare blevet et dumt svar, men et tilråb til statsministeren: „Kom nu til sagen!“

Jeg tror altså, at denne manglende konsekvens, denne manglende føling med hverdagen, er skyld i det, vi ser af strejker, og resultatet er blevet en fællesnævner bestående af vrede mod regeringen. Den strækker sig fra den hjemmegående husmoder over de arbejdsløse helt op til talrige kommunalbestyrelsesmedlemmer med borgmesteral i spidsen.

Nu er det blevet sagt og skrevet, at folkettinget ikke skal lade sig presse til en nærmere bestemt politik af strejker eller lignende. Der har også være kommentarer fremme om, at det er for dårligt, at oppositionen vil bakke ulovlige strejker op igennem forslag og forespørgsler. Ja men er det ikke at vende tingene på hovedet? Uanset om man kan lide den nuværende regering eller ej, og uanset at vi i socialistisk folkeparti mener, at den eneste effektive løsning på uroen vil være en ny regering — hvad vi vel desværre ikke får nu — kan man vel ikke forlange, at vi skal sidde med hænderne i skødet og bare affinde os med de øgede problemer, som disse strejker vil påføre det danske samfund.

Det er baggrunden for denne forespørgsel. Agter regeringen fortsat at tromle sine egne forslag igennem, eller agter den i større udstrækning end tidligere at lytte efter, hvad oppositionen har af forslag og ideer? Regeringen kan jo ikke påstå, at SF har undladt at fremlægge alternativer til regeringens politik. Regeringen kan heller ikke påstå, at den ikke er blevet advaret om den uro, som vi i øjeblikket ser brede sig over det ganske land. Vi har ved talrige debatter her i folkettinget ved behandling af vidt forskellige lovområder advaret regeringen. Ved behandlingen af udskrivningslo-

ven advarede vi mod en udskrivningsprocent på 95 og foreslog i stedet 82. Vi konstaterede ved den lejlighed, at det ikke så meget drejede sig om en finanspolitisk stramning som om det ønskelige i at få en styring af de til rådighed værende midler — et ønske, som også går igen i de forslag, SF forleden fremsatte her i tinget. Men ingen fra regeringen ville dengang lytte. Vil man nu? Ved behandlingen af lovforslag om ydelserne til syge, arbejdsløse og pensionister argumenterede vi bl. a. ud fra den forringelse, der ville finde sted efter 1. januar, når disse grupper skulle svare kildeskat af de udbetalte beløb, hvorfor en væsentlig forhøjelse af beløbene var nødvendig. Regeringen og dens partier ville ikke lytte. Resultatet ser vi nu: strejker og uro med det sikre resultat — hvis det får lov at fortsætte — at vores eksport vil falde, ordrer blive annulleret, arbejdspladser blive lukket. Operationen lykkedes, men patienten døde.

Nu ved jeg ikke, hvad statsministeren vil svare på disse to forespørgsler; til gengæld ved jeg, hvad der vil ske, hvis vi ikke øjeblikkelig får en skattelettelse igennem, parret med en forhøjelse af de sociale ydelser: så vil den uro, vi nu oplever, være det rene vand mod det, vi kommer til at se i den nærmeste tid.

Må jeg for en ordens skyld tilføje til sidst, at vi i SF er villige til at optage forhandlinger om, hvordan disse problemer bedst kan løses, og hvor vi om fornødent kan skærpe skattereglerne. Når bare sigtet er klart, er vi i socialistisk folkeparti med, og sigtet må være en lettelse af lønmodtagernes skatte tryk, en lettelse af byrderne på de svage skuldre, herunder forbedring af kårene for alle de grupper, der på den ene eller den anden måde er borte fra det producerende liv. Spørgsmålet er: Er regeringen hjemme? Er den til at få i tale? Vi venter spændt på svaret.

Ordføreren for forespørgeren (*Anker Jørgensen*) [forespørgsel nr. IV]: Jeg skal til-